

Az emberről a legtöbbet

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXVIII. évfolyam, 11. szám, 2024. március 14.

„Apám vadász volt. Bólint. A tárgyakat egymás mellé teszi, párhuzamosan, mintha bűnügyi bizonyítékok lennének. Kézkrém, Virginia Woolf-könyv, bicska, mandalamintás apró neszeszer, benne gyógyszerek: Algopyrin, Rennie, Xanax, Prozac. Megtalálja a kulcscsomómat, megrázza. Hatalmas kulcscsomó. Egyesével felmutatja a kulcsokat, és int a kezével, hogy mondjam, melyik mit nyit. Az albérlet kulcsai; munkahelyi kulcsok: tanszéki bejárat, a szobám bejárata, a laboratórium bejárata; az anyukám házának kulcsai: kertkapu bejárata, a fészker bejárata; még van pár kulcs a csomón, de elunja. Előveszi a pénztárcámat, kicipzározza. Megnézi az irataimat. Könyvtári olvasójegy, személyi okmányok, törzsvásárlói kártyák drogériákba, ruhaboltokba, áruházláncokba, könyvesboltokba, pecsétgyűjtők kávézókba. Rendetlenség, nem tudom, mikor vettem elő ezeket utoljára. Már a telefonomon használom a legtöbb hűségprogramot. Az emberről a legtöbbet a telefonján lévő applikációk árulják el. Te hetvennyolcas vagy? Bólintok. A Tinderen negyvenet írtam.”